

Motion till riksdagen

1986/87:Jo826

Sten Sture Paterson (m)

Slamhanteringen

Det moderna samhällets starkt ökade användning av kemikalier har inneburit ett växande miljöproblem. De kommunala soptipparna, som ursprungligen lokaliserades utifrån kravet att ej verka störande för omgivningen, har med sopornas förändrade innehåll blivit till ett för många kommuner svårbemästrat miljöproblem.

En ökad inblandning av kemiska ämnen i soporna gör att lakvattnet får allt högre värden på innehållet av giftämnen. Då åtgärder vanligen saknas för omhändertagande av detta lakvatten söker detta sig ut till bäckar, åar och sjöar eller perkolerar ned till grundvattnet. Betesdjurens vattenställen blir otjänliga och brunnarnas vatten otjänligt att dricka. Situationen blir än mer hotfull om oskyddade soptippar tas i bruk för tippning av rötslam från reningsverk.

För närvarande är statens naturvårdsverks "Slamhantering – allmänna råd för hantering av slam från avloppsreningsverk" ute på remiss. Enligt denna ankommer det på länsstyrelsen, enligt punkt 2.3 i miljöskyddsförordningens förteckning och 2 §, punkt 5, miljöskyddsförordningen "att avgöra om upplägningen kan förorena ett vattenområde. Om så *bedöms* vara fallet, sker provning enligt miljöskyddslagstiftningens regler. Om det däremot *är uppenbart* att verksamheten inte kommer att medföra någon olägenhet från hälso- eller miljöskyddssynpunkt, behövs inte något tillstånd."

Av skrivelsen framgår att bedömningen görs av länsstyrelsen, varvid denna "bör ta ställning till" vissa angivna faktorer. Däremot framgår ej vilken instans som fastställer att det "är uppenbart" att någon miljörisk ej föreligger. Skrivningen måste här vara entydig: kontrollen skall göras av länsstyrelsen utan undantag och grundas på ett av denna framlagt material.

Beträffande lokalisering av upplag sägs att sådant "bör förläggas till i princip plan och torr mark med tät grund". Undantag kan göras "om tillräckliga skyddsåtgärder som tätning m. m. utförs". Vidare "bedömningen bör göras av den som är ansvarig för upplaget" och "samråd bör ske med länsstyrelsen och miljö- och hälsoskyddsnämnden". – Slamdeponering innebär miljökonsekvenser som sträcker sig långt in i framtiden. Beslut om deponeringsplats och därtill hörande skyddsåtgärder skall åligga länsstyrelsen och får ej överlåtas på någon instans, som av oförstånd, kortsiktiga ekonomiska skäl eller andra inte miljöanknutna grunder kan fatta ett felaktigt beslut. Lagstiftningen måste här vara helt klar, utan tolkningsmöjligheter. Upplag skall ha tät grund och vara invallat. Lakvattnet skall avledas genom ett inre dikessystem och ledas till ett magasin i anslutning till upplaget.

Det förenade vattnet behandlas därefter enligt vad som gäller för övrigt lakvatten från avfallsupplag.

Mot. 1986/87
Jo826

Hemställen

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen beslutar att bedömningen av slamuppläggningsmiljörisker skall åvila länsstyrelsen,
2. att riksdagen beslutar att beslut om deponeringsplats för slam skall åläggas länsstyrelsen,
3. att riksdagen beslutar att deponeringsplats för slam skall ha tät botten och vara invallad samt att lakvattnet skall omhändertas i ett slutet system.

Stockholm den 27 januari 1987

Sten Sture Paterson (m)